

یکشنبه 26 تیر 16 شعبان 17 ژوئیه

درگذشت ابوجعفر محمد بن شهر آشوب معروف به ابن شهر آشوب در سال 588 هجری قمری ...

درگذشت ابوجعفر محمد بن شهر آشوب معروف به ابن شهر آشوب در سال 588 هجری قمری #171؛ ابوجعفر محمد بن شهر آشوب معروف به #171؛ ابن شهر آشوب و ملقب به #171؛ عزالدین و #171؛ رشیدالدین مفسر، محدث، ادیب و فقیه امامی مذهب ایرانی تبار در سال 588 هجری قمری وفات یافت. او درمازندران به دنیا آمد اما در دوره سلجوقیان بنا به علل مذهبی بناچار ایرانیان را ترک کرد و به حلب رفت. وی که از علمای شیعه زمان خود و مورد قبول و احترام اهل تسنن بود در 8 سالگی قرآن را بطور کامل حفظ کرد. ابن شهر آشوب از بزرگانی چون زمخشری، محمدغزالی و خطیب خوارزمی اجازه نقل حدیث داشت. او در سرودن شعر نیز از طبعی روان برخوردار بود و اشعاری نیکو می‌سرود. نمونه‌ای از اشعاری در فضائل ائمه اطهار (ع) بطور پراکنده در کتاب مناقب آمده است. کتب #171؛ معالم العلماء، متشابه القرآن، بیان التنزیل و الاربعین از جمله آثار بارز ابن شهر آشوب است.

درگذشت #171؛ ابوبکر مبارک بن ابی طالب معروف به ابن دهان، ادیب، نحو و شاعر نابینای عرب در سال 612 هجری قمری در بغداد درگذشت. وی در همه علوم متداول زمان از جمله گفت، نحو، عروض، تفسیر، فقه، طب و نجوم از دانش درخور توجهی بهره‌مند بود و بسیاری از شعر می‌سرود. ابن دهان به زبانهای فارسی، ترکی، رومی، هندی و ارمنی مسلط بود و هرگاه شاگردان غیر عرب او مقصودش را درک نمی‌کردند مطلب را به زبان خود آنها بیان می‌کرد. از میان شاگردان ابن دهان یاقوت حموی و ابن جوزی از همه مشهورترند.

تولد امیرالشعرا امیر احمد مینایی متخلص به امیر در سال 1244 هجری قمری امیرالشعرا امیر احمد مینایی متخلص به امیر و ملقب به منشی شاعر و نویسنده شیعی مذهب هندی در سال 1244 هجری قمری متولد شد. امیر مینایی از 15 سالگی سرودن شعر را آغاز کرد و در شعر اردو از هرچیز درغزل و قصیده استاد و صاحب شیوه‌ای دلنشین بود. اشعار مینایی محکم و طبعش روان بود و نثر وی همانند نظم از سادگی خاصی برخوردار بود. معاصران وی مراتب کمال، علم، اخلاص، تقوی و تواضع وی را بسیار ستوده‌اند. او در ذکر مناقب و مرثیه سرایی اهل بیت (ع) نیز قصاید فراوانی سروده است. از آثار امیر مینایی می‌توان به #171؛ مثنوی نور تجلی، مثنوی ابر تجلی در خصوص میلاد حضرت رسول اکرم (ص)، شام ابد در مورد رحلت حضرت ختمی مرتبت اشاره کرد.

دستگیری و تبعید جمال الدین اسدآبادی در سال 1308 هجری قمری عمال حکومتی قاجار، سید جمال الدین اسدآبادی را در حرم حضرت عبدالعظیم (ع) در سال 1308 هجری قمری دستگیر و از ایران تبعید کردند. بعد از بازگشت سید جمال به ایران و اقدام وی جهت هدایت افکار و توجه دادن مردم به اصلاحات مملکتی ناصرالدین شاه اوضاع را خطرناک دید و در وضعیتی که سید در بستر بیماری بود او را دستگیر و تحت الحفظ به عراق تبعید کرد. اما افکار انقلابی سید جمال در اذهان مردم ایران باقی ماند و ملت مسلمان ایران را بیدارتر از گذشته برای قیام برضد حکومت قاجار آماده ساخت.